

Sant Feliu reviu els anys 80

Duncan Dhu i Hombres G omplen Porta Ferrada de nostàlgia

Sant Feliu reviu els anys 80

El públic de la Porta Ferrada va cantar i ballar dimarts al ritme de dues de les bandes espanyoles de més èxit dels anys 80, Duncan Dhu i Hombres G. La banda de Mikel Erentxun no es va oblidar d'«Esos ojos negros», «Cien gaviotas» i «En algún lugar», mentre que la de David Summers va fer vibrar el públic amb «Venezia» i «Devuélveme a mi chica».

LAURA FANALS | SANT FELIU DE GUÍXOLS

Sant Feliu de Guíxols va viatjar dimarts a la dècada dels 80 de la mà de Duncan Dhu i Hombres G, que van fer cantar i ballar al seu ritme els espectadors del festival de la Porta Ferrada. Amb una fórmula tan senzilla com efectiva -grans èxits farcits amb una bona dosi de nostàlgia-, les dues bandes, que fa més de trenta anys que estan sobre l'escenari, van posar-se el públic a la butxaca des del primer moment.

«Ooooh!». Tant era la cançó que Mikel Erentxun o David Summers entonessin: el públic s'entusiasmava amb totes per igual, ja que les cançons tant de Duncan Dhu com de Hombres G s'han convertit en autèntics himnes per a tota una generació.

La banda de Mikel Erentxun va obrir la nit amb un ritme suau, tot i que ja des de la tercera cançó, Cuando llegue el fin, van aconseguir posar les grades dempeus. Nada i Mundo de Gloria van servir per escalfar motors de cara a Esos ojos negros, que es va endur la primera gran ovació de la nit. Erentxun va demostrar estar en plena forma i va anar encadenant temes com El Duelo, No puedo evitar pensar en ti La barra de este hotel, entre molts altres, acompanyat en tot moment pels cants dels seus seguidors.

El concert es va tancar en fals amb Una calle de París, però el públic no en tenia prou i va picar de peus fins que els membres de Duncan Dhu van tornar a l'escenari per cantar Cien gaviotas i En algún lugar, que van conduir els espectadors a l'apoteosi final.

Sostenidors sobre l'escenari

Tot seguit van prendre el relleu els Hombres G, i David Summers va fer tota una declaració d'intencions en prometre fer-ho passar «de puta mare». I així va ser. Tots aquells -i sobretot aquelles- adolescents dels anys 80,

que amb setze o disset anys havien comprat els seus primers discos, van demostrar que l'edat adulta no els ha fet perdre les ganes de ballar. I tampoc les de cantar, ja que Summers pràcticament no va haver ni d'obrir la boca amb Si no te tengo a ti i va comptar amb els «cors» del públic al llarg de gairebé tot el concert. Te quiero, Hoy no te escaparás, Vuelve a mí... Hombres G no es van ?oblidar de cap tema emblemàtic, i el públic els ho va agrair amb crits, aplaudiments i fins i tot un parell de sostenidors que van anar a parar a sobre l'escenari. I ells, encantats.

Amb Marta tiene un marcapasos van abandonar l'escenari, però el públic ho tenia clar: «Queremos pica-pica!», reclamava, picant de mans i peus. I en van tenir. Hombres G van tornar a l'escenari per cantar les mítiques Venezia i Devuélveme a mi chica, que van posar punt i final a més de tres hores i mitja de doble concert a Porta Ferrada.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2016/08/18/sant-feliu-reviu-anys-80/799684.html?utm_source=rss